

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΕΜΠ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 2.11.2010

Μετά τις απαξιωτικές για τα Πανεπιστήμια και τους Πανεπιστημιακούς εξαγγελίες της κυβέρνησης στους Δελφούς, παρουσιάστηκε στο Ρέθυμνο 23.10.2010 το κείμενο για την Ανωτάτη Εκπαίδευση προς «διαβούλευση».

Το κείμενο αυτό που επιχειρεί σαρωτικές αλλαγές στην Ανωτάτη Εκπαίδευση, επικαλείται υπαρκτά προβλήματα και δυσλειτουργίες των ΑΕΙ, οι οποίες όμως οφείλονται κυρίως σε επιλογές της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων, όπως είναι:

Η υποχρηματοδότηση της διδασκαλίας και της έρευνας, η αλόγιστη ίδρυση Πανεπιστημιακών τμημάτων για τακτοποίηση ημετέρων και πελατειακών σχέσεων και η μετέπειτα εγκατάλειψή τους, η υπονόμευση των πτυχίων, οι ελλείψεις στη φοιτητική μέριμνα και τις βιβλιοθήκες, η σταδιακή εγκατάλειψη των μεταπτυχιακών σπουδών, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις δεν είναι πλέον δωρεάν, ο μισθολογικός εξευτελισμός των διδασκόντων και οι παρεμβάσεις σε ζητήματα προκηρύξεων και διορισμών, οι οποίοι μπλοκάρονται στο Υπουργείο, η αναγωγή των διαδικασιών αξιολόγησης σε «δαμόκλεια σπάθη» για την έγκριση ερευνητικών προγραμμάτων ή χρηματοδοτήσεων κ.λπ.

Να δηλώσουμε εξ αρχής ότι απορρίπτουμε συνολικά το κείμενο διαβούλευσης, το οποίο όχι μόνο δεν απαντά στα σημερινά προβλήματα του ελληνικού Πανεπιστημίου, αλλά το διαλύει, όπως θα αναπτύξουμε παρακάτω. **Δεν πρέπει να συμμετάσχουμε σε διάλογο με βάση το κείμενο διαβούλευσης.** Θεωρούμε ότι διάλογος για την Ανωτάτη Παιδεία πρέπει να διεξαχθεί από μηδενική βάση. Σ' αυτόν τον διάλογο η Σύσπειρωση ΔΕΠ/ΕΜΠ θα συμβάλει με τις προτάσεις που καταθέσαμε στο 9^ο Συνέδριο του κλάδου.

Η λογική του κειμένου διαβούλευσης

Σήμερα, η κυβέρνηση με ένα λόγο εξαιρετικά υποκριτικό σπεύδει με το κείμενο «διαβούλευσης» να διαλύσει το Δημόσιο Πανεπιστήμιο για να το ανασυντάξει με βάση τις επιταγές του «**Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης**» και του «**Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου**».

Όσον αφορά τις μείζονες επιταγές του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου, (Bologna) αφορούν κυρίως την επιβολή δύο κύκλων σπουδών με πτυχία που απορρέουν από άθροισμα πιστωτικών μονάδων (ECTS), οι οποίες συλλέγονται από Πανεπιστημιακά και μη πανεπιστημιακά ιδρύματα (και όχι από μια ενότητα σπουδής που αντιστοιχεί σε μια επιστήμη). Έχουμε επανειλημμένα αντισταθεί σε αυτό το μοντέλο με επιχειρήματα που απορρέουν από τις ανάγκες της επιστημονικής συγκρότησης των σπουδαστών μας, του μεγέθους της χώρας μας και της αρνητικής εμπειρίας που έχει καταγραφεί στα ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια μετά από 10ετή εφαρμογή. Έχουμε καταγγείλει ότι αυτές οι αλλαγές δεν αφορούν την εκπαίδευση, αλλά τα οικονομικά των κρατών-μελών που αποφάσισαν να αποσυρθούν από τη χρηματοδότηση της Δημόσιας Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, να την μετακυλήσουν

στους πολίτες τους, καθώς και να παρέχουν δύο κατηγορίες πτυχιούχων στην αγορά εργασίας, τους φτηνούς και τους φτηνότερους, όλους αναλώσιμους και επισφαλείς, που συνεχώς πρέπει να «εξειδικεύονται» και να «καταρτίζονται» πληρώνοντας.

Όσον αφορά τις ρυθμίσεις που επέβαλε το Δ.Ν.Τ. στη χώρα μας (παρά τις διαβεβαιώσεις ότι δεν αφορούν την παιδεία και την υγεία), Πανεπιστημιακοί και Πανεπιστήμια υπέστησαν ήδη περικοπές της τάξεως του 30% (μισθοί και κρατική χρηματοδότηση των ΑΕΙ). Με το κείμενο διαβούλευσης για την Ανωτάτη Εκπαίδευση έρχεται να θεσμοθετηθεί και στα Πανεπιστήμια το δίπολο του Δ.Ν.Τ. **Εκχώρηση στο ιδιωτικό κεφάλαιο του Δημόσιου Τομέα και ανατροπή στις εργασιακές σχέσεις.**

Θα αναλύσουμε εδώ τα κυριότερα σημεία του κειμένου διαβούλευσης που υλοποιούν αυτές τις κατευθύνσεις, σε 3 ενότητες: **Α. Αυτοδιοίκηση – Χρηματοδότηση, Β. Ακαδημαϊκή Δομή – Πτυχία, Γ. Διδακτικό Προσωπικό.**

Α. Αυτοδιοίκηση – Χρηματοδότηση **Η συνταγματική εκτροπή**

1. Τα Πανεπιστήμια χάνουν τη δυνατότητα να αυτοδιοικούνται με εκπροσώπους που τα ίδια επιλέγουν δημοκρατικά. Ανώτατο όργανο διοίκησης θα είναι το Συμβούλιο και όχι η Σύγκλητος, η οποία περιορίζεται μαζί με τον Πρύτανη αποκλειστικά στην ακαδημαϊκή διοίκηση του Ιδρύματος. Το Συμβούλιο εκλέγει τον Πρύτανη μετά από διεθνή διαγωνισμό!!! Το Συμβούλιο καθορίζει τον προϋπολογισμό και τις 4ετείς συμφωνίες με την κυβέρνηση για τη χρηματοδότηση, την αξιοποίηση της περιουσίας του Ιδρύματος, τον εσωτερικό έλεγχο και την τήρηση του Εσωτερικού Κανονισμού, την ευρωπαϊκή και διεθνή στρατηγική του Ιδρύματος κ.λπ. Με λίγα λόγια, το Συμβούλιο αντικαθιστά επί της ουσίας τη σημερινή Σύγκλητο.

Για τη συγχώνευση, κατάργηση και ίδρυση νέων Σχολών – Τμημάτων ιδρύονται τα Περιφερειακά Συμβούλια, τα οποία στελεχώνονται και διορίζονται από την κυβέρνηση. Εδώ έχουμε την επέκταση του Καλλικράτη στα Πανεπιστήμια.

2. Η χρηματοδότηση των ΑΕΙ γίνεται μέσω «...ειδικής υπηρεσίας, η οποία με την υποστήριξη ειδικών επιστημόνων και φορέων αναλαμβάνει τη διαπραγμάτευση και υπογραφή των προγραμματικών συμβάσεων με τα Ιδρύματα, τη διαχείριση και κατανομή της δημόσιας χρηματοδότησης στα Ιδρύματα, την κοστολόγηση των υπηρεσιών, την επεξεργασία σχετικών δεικτών και προτύπων, και τη συλλογή των απαραίτητων στοιχείων από τα επιμέρους Ιδρύματα». Αυτό ανατίθεται στην Α.Δ.Ι.Π., την «ανεξάρτητη» αρχή αξιολόγησης.

Τα Συμβούλια των Ιδρυμάτων διαπραγματεύονται αυτή τη χρηματοδότηση, η οποία προέρχεται από ιδιωτικά και δημόσια κονδύλια με βάση τετραετείς συμβάσεις, που καταρτίζονται με δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων (προτείνονται 20 δείκτες), όπως αναλογίες εισερχομένων προς εξερχόμενους σπουδαστών, αριθμός αλλοδαπών, συμμετοχές σε ανταγωνιστικά προγράμματα έρευνας, αριθμός μελών ΔΕΠ με χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Έρευνας, Κέντρα Αριστείας, αριθμός φοιτητών δια βίου μάθησης, αριθμός συμφωνιών συνεργασίας με ιδρύματα ελληνικά ή ξένα κ.ο.κ.

Καταργούνται έτσι με τον πιο εμφαντικό τρόπο όλες οι ρήτρες του άρθρου 16 του Συντάγματος, που προβλέπουν το αυτοδιοίκητο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και την υποχρέωση του κράτους να παρέχει δωρεάν ανωτάτη εκπαίδευση.

B. Ακαδημαϊκή Δομή – Πτυχία

Η διάλυση των Πανεπιστημιακών Σπουδών και των Πτυχίων.

1. **Καταργείται η υφιστάμενη Ακαδημαϊκή δομή.** Τα πτυχία απονέμονται από τη Σχολή. Από τα Τμήματα αφαιρείται η ευθύνη κατάρτισης των Προγραμμάτων Σπουδών και τους ανατίθεται «...η ευθύνη για την οργάνωση της διδασκαλίας και τη συνεχή βελτίωση της μάθησης σε αυτή...». Επί της ουσίας τα υφιστάμενα Τμήματα μετατρέπονται σε Τομείς (οι πρόεδροι μετονομάζονται διευθυντές και οι Τομείς δεν αναφέρονται πουθενά).
2. **Κατακερματίζεται η ενότητα σπουδής** που παρέχεται από το Τμήμα και η οποία με βάση τον 1268/82 αντιστοιχεί σε μια Επιστήμη και τα πτυχία που παρέχονται από τη Σχολή δεν κατοχυρώνονται με Φ.Ε.Κ. ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων, αλλά από Αρχή Πιστοποίησης.

Τα πτυχία μπορούν να είναι και μονοετή ή διετή, πράγμα που σημαίνει ότι μετατρέπονται οι Πανεπιστημιακές σπουδές, σε επαγγελματική μεταλυκειακή κατάρτιση. Τέλος, με την «...πλήρη εφαρμογή των πιστωτικών μονάδων...» για την απόκτηση πτυχίου αθροίζονται οι μονάδες που παίρνει ο σπουδαστής από μαθήματα Πανεπιστημίων, αλλά και ιδρυμάτων δια βίου εκπαίδευσης, δηλαδή ιδιωτικά κολλέγια, ιδιωτικά και δημόσια ΚΕΚ και ΙΕΚ.

Τα ιδιωτικά κολλέγια στηρίζονται προκλητικά με την προτροπή να ιδρύσουν τα ελληνικά ΑΕΙ παραρτήματα σε ξένες χώρες. Διότι σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, αν ένα κράτος-μέλος επιτρέπει στα δικά του ιδρύματα την πώληση πανεπιστημιακών τίτλων σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, δεν μπορεί να απαγορεύσει αντίστοιχες εμπορικές πράξεις στο εσωτερικό του.

Διαλύονται έτσι τα πτυχία των ΑΕΙ της χώρας και ανατίθεται στα Κέντρα Αριστείας να βγάλουν τους αξιόπιστους πτυχιούχους.

Ο σπουδαστής αποφασίζει εξατομικευμένα το πρόγραμμά του και στην πραγματικότητα το χρηματοδοτεί με «*νέο σύστημα δανείων σε συνεννόηση με τον τραπεζικό τομέα...*».

Γ. Διδακτικό Προσωπικό

Η εξόντωση του ΔΕΠ

Εδώ η κυβέρνηση ξεπέρασε και τις πιο δυσοίωνες προβλέψεις.

«Οι βαθμίδες του διδακτικού προσωπικού περιορίζονται σε τρεις (μόνιμοι Καθηγητές και Αναπληρωτές Καθηγητές, επί θητεία Επίκουροι Καθηγητές)». Οι λέκτορες εξισώνονται με τους συμβασιούχους διδάσκοντες του ΠΔ 407/80, οι οποίοι και καταργούνται.

- Δηλαδή καταργείται η βαθμίδα του Λέκτορα και η μονιμότητα του Επίκουρου Καθηγητή.
- Τα εκλεκτορικά σώματα είναι διεθνούς σύνθεσης.
- Αξιολογούνται ανά τακτά διαστήματα και οι μόνιμοι Καθηγητές από διεθνή σώματα, χωρίς να γνωρίζουμε τις συνέπειες σε περίπτωση αρνητικής αξιολόγησης.
- Τα κριτήρια για την πρόσληψη και εξέλιξη του ΔΕΠ καταρτίζονται από κάθε ΑΕΙ στον εσωτερικό του κανονισμό.
- Καταργείται το ενιαίο μισθολόγιο των Πανεπιστημιακών. Ο μισθός εξαρτάται από τη συνεχή διαβούλευση με το Συμβούλιο, θα είναι εξατομικευμένος ανάλογα με τις επιδόσεις κάθε διδάσκοντα. Το κράτος ορίζει το ελάχιστο όριο των μισθών

και μεταφέρει τη μισθοδοσία του ΔΕΠ από το Υπουργείο στον προϋπολογισμό των ΑΕΙ.

Θεωρούμε ότι τα σχόλια είναι περιττά. Επισημαίνουμε όμως ότι καταργείται η συνταγματική επιταγή ότι οι Πανεπιστημιακοί είναι δημόσιοι λειτουργοί, αφού το κράτος παύει να έχει αποκλειστικά αυτό την ευθύνη του κόστους της μισθοδοσίας τους.

Τέλος, θεωρούμε ότι το κείμενο διακατέχεται από ένα εξευτελιστικό πνεύμα ραγιαδισμού, αναθέτοντας σε διεθνή σώματα την κρίση του ΔΕΠ, επιτρέποντας τη διπλοθεσία σε καθηγητές του εξωτερικού και την εκλογή τους σε θέση Πρύτανη.

Δ. Η τακτική μας

Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε τη Συνταγματική εκτροπή, την εμπορευματοποίηση των Πανεπιστημίων, τη διάλυση των σπουδών και την εξόντωση του ΔΕΠ. Πρέπει να αντισταθούμε. Ο χρόνος είναι ελάχιστος και οι κινήσεις μας πρέπει να είναι γρήγορες και σαφείς.

- **Δεν προσερχόμαστε σε αυτόν τον προσχηματικό διάλογο. Απορρίπτουμε συνολικά το κείμενο διαβούλευσης.**
- Το Πολυτεχνείο ήδη αρνήθηκε με απόφαση της Συγκλήτου του να συμμετάσχει στη Σύνοδο των Πρυτάνεων στο Ρέθυμνο.
- **Προτείνουμε στη Σύγκλητο της Παρασκευής 5/11 να απορρίψει το κείμενο διαβούλευσης του Ρεθύμνου**, τεκμηριώνοντας σε ένα συνεκτικό κείμενο αναλυτικά, σημείο προς σημείο, τις καταστροφικές συνέπειες που επιφέρει στο ελληνικό Πανεπιστήμιο. Να ζητήσει από την κυβέρνηση να αποσύρει το κείμενο διαβούλευσης. Να αναλάβει πρωτοβουλίες συντονισμού με τα άλλα ΑΕΙ της χώρας προς αυτή την κατεύθυνση.
- Προτείνουμε στη Γενική Συνέλευση ΔΕΠ/ΕΜΠ να προκηρύξει προειδοποιητική απεργία την επόμενη βδομάδα, ώστε να συζητήσουμε με όλα τα μέλη μας και τους φορείς του Ιδρύματος τις θέσεις μας, να καταστήσουμε την αντίθεσή μας σαφή και την πρόθεσή μας να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας, αν η κυβέρνηση δεν απαντήσει. Καλούμε και τους άλλους συλλόγους ΔΕΠ της χώρας να προχωρήσουν σε ανάλογες κινήσεις.
- Για τον συντονισμό του αγώνα εντός και εκτός ΕΜΠ, προτείνουμε τη συγκρότηση επιτροπής αγώνα με συμμετοχή και των άλλων φορέων του Ιδρύματος: σπουδαστές – εργαζόμενους.
- Τέλος, κατά τη διάρκεια της απεργίας, προτείνουμε να οργανωθεί συγκέντρωση όλης της Πολυτεχνειακής κοινότητας με τη συμμετοχή και των εκλεγμένων στα ακαδημαϊκά όργανα εκπροσώπων μας (Πρυτανεία – Σύγκλητος – Πρόεδροι), για να συζητήσουμε τα προβλήματα του ελληνικού Πανεπιστημίου και τις προοπτικές του αγώνα.

**ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΕΠ/ΕΜΠ ΚΑΙ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΓΙΑ ΤΟ 10^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΣΔΕΠ**

Οι διπλές εκλογές που διεξάγονται την Πέμπτη 16 Δεκεμβρίου 2010 στο σύλλογο ΔΕΠ/ΕΜΠ είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Συμβαίνουν σε μία κρίσιμη συγκυρία για τους Πανεπιστημιακούς και τα Πανεπιστήμια της χώρας. Με το **κείμενο για την Ανώτατη Εκπαίδευση** της κυβέρνησης, προς «διαβούλευση» βιώνουμε παράλληλα δραματικές περικοπές στην χρηματοδότηση των ΑΕΙ και στις μισθολογικές μας αποδοχές, αύξηση της έμμεσης φορολογίας, ανατροπές στο ασφαλιστικό και επικίνδυνες καθυστερήσεις στις εξελίξεις των μελών ΔΕΠ και στους διορισμούς νέων.

Το Υπουργείο Παιδείας έχει ήδη κηρύξει έναν άτυπο πόλεμο προς τα Πανεπιστήμια και τους Πανεπιστημιακούς με κατασυκοφάντηση του έργου τους με επιλεκτικές διαρροές «σκανδάλων» προς τα ΜΜΕ, με διαδικασίες καθυστέρησης ερευνητικών προγραμμάτων τα οποία προκηρύσσονται στα ελληνικά, στα αγγλικά, με ή χωρίς περιλήψεις, κ.ο.κ. και κυρίως με το πάγωμα νέων προσλήψεων μελών ΔΕΠ.

Σε όλα τα Πανεπιστήμια της χώρας οι Σύλλογοι ΔΕΠ, οι Σχολές και οι Συγκλητικοί στην συντριπτική τους πλειοψηφία **απορρίπτουν το κείμενο διαβούλευσης απαιτούν να αποσυρθεί και δεν προσέρχονται σε έναν «διάλογο» που χαρακτηρίζουν προσχηματικό.**

Ο Σύλλογος ΔΕΠ/ΕΜΠ κινήθηκε στην ίδια κατεύθυνση με τις αποφάσεις των δύο Γενικών Συνελεύσεων στις 2/11/2010 και 1/12/2010, στις οποίες ενέκρινε την εισήγηση της Συσπείρωσης ΕΜΠ η οποία ανέλυε συνοπτικά το κείμενο διαβούλευσης, τις προθέσεις, την λογική και τις επιπτώσεις του (το κείμενο επισυνάπτεται). Οι θέσεις μας αυτές βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις απόψεις που εξέφρασαν οι περισσότερες Σχολές του ΕΜΠ και κυρίως η Σύγκλητος στην πολύωρη συνεδρίασή της την Παρασκευή 3/12/2010.

Βρίσκονται όμως σε πλήρη διαφωνία και αναντιστοιχία με τις απόψεις που εξέφρασε η ηγεσία της Ομοσπονδίας των Πανεπιστημιακών (ΠΟΣΔΕΠ). Ήδη στη συνεδρίαση της Διοικούσας Επιτροπής της ΠΟΣΔΕΠ (27/11/2010) αγνοώντας τις αποφάσεις των συλλόγων και την πρόταση της Συσπείρωσης επιχείρησε με την απόφαση που πήρε η συμμαχία των παρατάξεων ΚΙΠΑΝ και ΑΡΜΕ, να δημιουργήσει εντυπώσεις συμμετοχής στην δημόσια «διαβούλευση» και μάλιστα με «προτάσεις» αυτών των παρατάξεων, οι οποίες βέβαια δεν προέκυψαν από κανένα σύλλογο ΔΕΠ. Και όλα αυτά ενώ είμαστε σε διαδικασίες ανάδειξης εκπροσώπων για το 10^ο Συνέδριο του Κλάδου που θα διεξαχθεί στις 13-16 Ιανουαρίου 2011. Η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ δυστυχώς με την στάση της απεδείχθη κατώτερη των περιστάσεων και οδήγησε την ομοσπονδία σε απαξίωση την τελευταία κρίσιμη χρονιά με μια σειρά αποφάσεών της, δεν συντόνισε ως όφειλε του συλλόγους που αφέθηκαν να

διεκδικούν μόνοι τους με μεμονωμένες απεργίες τους μισθούς, τις συντάξεις και τώρα τελευταία, την αντίσταση στην πλήρη κατεδάφιση του Δημόσιου – Δωρεάν Πανεπιστημίου και του Κλάδου. Αντίθετα επιχείρησε με κάθε τρόπο να εμφανίσει τον Κλάδο ότι δεν αντιτίθεται δυναμικά και ότι η ΠΟΣΔΕΠ είναι ο νηφάλιος και έγκυρος συνομιλητής της Κυβέρνησης.

Συνάδελφοι – ες

Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί. Χρειαζόμαστε μια Ομοσπονδία η οποία θα υπερασπίζεται το Πανεπιστήμιο και τους Πανεπιστημιακούς αυτές τις κρίσιμες ώρες. **Το κείμενο διαβούλευσης μεταξύ των άλλων οδηγεί στην εξόντωση του ΔΕΠ.** Επιθυμούμε να τονίσουμε και να θυμίσουμε εδώ τα εξής:

Η Ανωτάτη Εκπαίδευση από την ίδρυση του Ελληνικού Πανεπιστημίου έως το 1982 οργανώθηκε με βάση την «Έδρα», ενώ ο Ενιαίος Φορέας Διδασκόντων που θεσπίστηκε με το ν.1268/82 αποτέλεσε δημοκρατική κατάκτηση, η οποία απελευθέρωσε το επιστημονικό δυναμικό και οδήγησε στην ανάπτυξη του ελληνικού Πανεπιστημίου. Ήταν δημοκρατική κατάκτηση τα κριτήρια και οι διαδικασίες ακαδημαϊκής εξέλιξης των μελών ΔΕΠ, παρά το γεγονός ότι δεν αξιοποιήθηκαν πάντοτε και ότι παραβιάστηκαν αρκετές φορές.

Το καθεστώς του Δημόσιου Λειτουργού όπως και η πλήρης χωρίς προϋποθέσεις ακαδημαϊκή ελευθερία, **κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα.** Ο νόμος που προδιαγράφει το κείμενο διαβούλευσης επιχειρεί να καταργήσει τις συνταγματικές εγγυήσεις μέσω Εσωτερικών Κανονισμών, Προγραμματικών Συμφωνιών και εξατομικευμένων συμβολαίων.

Η αναίρεση του εγγυημένου ενιαίου μισθολογίου και η μεταφορά της μισθοδοσίας στα ΑΕΙ, που μεθοδεύει η κυβέρνηση, προοιωνίζει νέες μορφές ιεραρχίας και πελατειακών εξαρτήσεων και υπομονεύει το συλλογικό χαρακτήρα του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου.

Η Διαφοροποίηση των αποδοχών ανάλογα με τα έσοδα του Ιδρύματος, το ιδιαίτερο γνωστικό αντικείμενο ή τις συγκυριακές στρατηγικές των «Διοικήσεων» σημαίνει μετάλλαξη του καθεστώτος του ανεξάρτητου δημόσιου λειτουργού σε καθεστώς υπαλλήλου μόνιμου ή συμβασιούχου. Ο θεσμός του «μισθού ως προς τα κατώτατα όρια» οδηγεί σε μία κατάσταση όπου οι διδάσκοντες θα διαπραγματεύονται συνεχώς τις «μεταβαλλόμενες» αποδοχές τους και οι μη μόνιμοι εξ' αυτών την ίδια τους τη δουλειά.

Η απαλλαγή του κράτους από την υποχρέωση μισθοδοσίας, πέραν του βασικού μισθού, θα εντείνει το κυνήγι «συμπληρωματικών αποδοχών», θα οδηγήσει σε επαγγελματική ανασφάλεια και εγκατάλειψη «αντιπαραγωγικών» γνωστικών πεδίων, ιδίως όμως σε συμμόρφωση με «στρατηγικές» των διοικήσεων για την εξεύρεση πόρων στην ερευνητική αγορά ή την αγορά «εκπαιδευτικών υπηρεσιών». Είναι προφανές ότι αυτοί που θα κληθούν να πληρώσουν τελικά το κόστος ανάλογων «μεταρρυθμίσεων» είναι οι φοιτητές, δηλαδή οι ελληνικές οικογένειες.

Αν συνδυάσουμε τα παραπάνω με τον «ξεχασμένο» νόμο Γιαννάκου 3549/2007 ο οποίος προβλέπει την υποχρεωτική αλλαγή των γνωστικών αντικειμένων όλων των μελών ΔΕΠ σε «γενικά γνωστικά αντικείμενα» και την αξιολόγησή τους από διεθνείς κριτές (χωρίς διευκρίνιση για την συνέπεια της αξιολόγησης) οδηγούμαστε σε μία «**μεταλλαγμένη έδρα**», στην δημιουργία μία νέας ιεραρχίας, ρόλων και αρμοδιοτήτων ανά γνωστικό αντικείμενο. Είναι πλέον προφανές το ποιοι σχεδιάζουν την έρευνα και τη διδασκαλία, ποιοι θα αναθέτουν και ποιοι θα εκτελούν το διδακτικό και ερευνητικό έργο και τι είδους επαγγελματικό μέλλον προσιωμίζεται για τους νέους συναδέλφους, «διά βίου» αναλώσιμους και «δια βίου» με σύμβαση έργου.

Η κυβέρνηση γνωρίζει ότι στα επόμενα χρόνια πρόκειται να συνταξιοδοτηθεί μεγάλο μέρος του σημερινού ΔΕΠ, εκείνο που κατέχει τις υψηλές βαθμίδες. Οι μαζικές συνταξιοδοτήσεις οδηγούν έτσι και αλλιώς σε συρρίκνωση του ΔΕΠ καθώς οι θέσεις δεν θα επαναπροκηρυσσονται, ενώ δεν προβλέπονται νέες θέσεις στον προϋπολογισμό του Υπουργείου. Οδηγούμαστε έτσι σε μία δραματική μείωση της αναλογίας διδάσκοντος προς διδασκόμενο με συνέπεια την υποβάθμιση των σπουδών και του τρόπου διδασκαλίας. Όσο και αν η κυβέρνηση και η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ αποσιωπούν την ορατή συρρίκνωση του προσωπικού η Πανεπιστημιακή Κοινότητα δεν μπορεί να εθελουφλεί.

Γνωρίζουμε ότι η αιμοδότηση του Πανεπιστημίου με νέο Προσωπικό είναι η αναγκαία και ικανή συνθήκη για την ανάπτυξη και αναβάθμισή του. Οι σημερινές βαθμίδες είναι προϊόν του δημοκρατικού συμμετοχικού Πανεπιστημίου και της κατάργησης της έδρας. Δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στο καθεστώς πριν το 1982. Οφείλουμε να αναλογιστούμε τις ευθύνες μας στην συγκυρία και να παλέψουμε για συνθήκες ανεμπόδιστης ακαδημαϊκής εξέλιξης, ελευθερία στην έρευνα και την διδασκαλία, επαγγελματική αξιοπρέπεια και μισθολογική κατοχύρωση όλων.

Για το Δημόσια – Δωρεάν Πανεπιστήμιο

Συνάδελφοι – ες

Η Συσπείρωση Πανεπιστημιακών πρωτοστάτησε το 1975 για την δημιουργία του Ενιαίου Φορέα Διδασκόντων. Είμαστε ακόμα εδώ – με τις θέσεις μας και τις πεποιθήσεις μας ισχυρές μαζί με όσους επιμένουν με την ατομική τους συνείδηση και την συλλογική τους ευθύνη **να υπερασπίζονται , να οραματίζονται, να διεκδικούν και να διαμορφώνουν το Δημόσιο Ελληνικό Πανεπιστήμιο.**

Δεκέμβριος 2010